

[Horn.]

sætter lovforslaget i og for sig med samme bevæggrund som vi: at få en principbeslutning om, hvor en lufthavn skal placeres.

Vort forslag er motiveret i ønsket om, at folketinget inden Nordisk Råds næste session her i marts tilkendegiver, hvor vi i Danmark mener at lufthavnen skal ligge; og deler tinget regeringens og vor opfattelse, ja, så vil vi kunne trække vort forslag tilbage. Denne debat vil vise, om det forholder sig sådan.

I ministerens forslag § 1 gives der bemyndigelse til at lade udarbejde en plan for, hvorledes storlufthavnsanlægget på Saltholm skal udformes m. v., og i § 2 siges der, at planen skal indeholde skitseprojektering til anlæg af lufthavnens første etape samt en tunnelforbindelse, der kan indpasses i kommende faste forbindelser i K—M linjen, og endelig for det tredje en plan for finansieringen, og hvorledes bygherreinteresserne skal organiseres, samt hvorledes den fremtidige drift skal foregå.

Det er opgaver, som må klares. Vi vil dog gå ud fra, at man ikke iværksætter nye grundundersøgelser på alle områder. Jeg mener, at der er foretaget mange undersøgelser og så mange, at vi faktisk skulle kunne gå i gang med en skitseprojektering af de modeller, som må have betydning for, om man kan tage den endelige stilling. Der vil være en række tilfælde, hvor man for beskedne penge kan skaffe sig færdige udregninger, opstillinger til de protomodeller, der skal anvendes.

Når det i bemærkningerne til forslaget siges, at planerne bør være færdige 1. oktober i år, forstår vi det derhen, at vi skulle kunne regne med i det næste folketingsår at tage endelig stilling og give grønt lys for igangsættelsen af dette store projekt.

Jeg skal dernæst sige noget om vore principielle synspunkter, hvilket må blive en gentagelse af, hvad vi tidligere har sagt om det.

Vi kan tiltræde ministerens lovforslag, som det her foreligger. Jeg skal fremhæve 5 væsentlige grunde, som taler for, at folketinget nu tilkendegiver, hvor vi mener lufthavnen skal placeres.

Vi har gentagne gange lovet Nordisk Råd at komme med en indstilling på grundlag af den rekommandation, som rådet har stilet

til den danske og svenske regering, så forhandlingerne imellem Danmark og Sverige kan begynde om dette anlæg.

For det andet: folketinget har for længst accepteret Kastrups nedlæggelse og dermed erkendt, at det haster med at få begyndt på en ny lufthavn, for at vi kan undgå spildinvesteringer i Kastrup fremover.

For det tredje, at kommuner og amtskommuner på begge sider af Sundet får besked, sådan at de kan tilrettelægge deres dispositioner, deres byplaner m. v.

For det fjerde, at SAS får besked, så selskabet kan disponere til gavn for de tre lande, som står bag ved selskabet og får gevinsten af, at selskabet får en fast operativ base at regne med i lang fremtid; det giver gode vilkår for at disponere, og det kommer til syvende og sidst vore tre lande til gode.

For det femte — og først og fremmest — fordi Norden har brug for en storlufthavn, der kan holde dette århundrede ud.

Erfaringerne viser jo, at Kastrup de sidste 20 år ikke har kunnet slå til. Vi har, hver gang vi har lavet nyanlæg, ment, at nu var vi dækket langt frem, men det har vist sig ikke at være tilstrækkeligt; vi har ikke haft tilstrækkeligt fremsyn.

Hvorfor skal Norden have denne nye storlufthavn, og hvorfor skal den placeres i Øresundsregionen? Jeg ved ikke, om nogen så den lille fjernsynsfastelavnsspøg, der var mandag aften, hvor en ung mand mente, at Billund ville være den rette plads at lægge storlufthavnen. Dette måtte forudsætte, sådan som fremstillingen var, at hverken Sverige eller Norge eksisterede, og det gør de dog indtil videre. Men det er denne tankegang, som man nu og da har mødt i de seneste uger i pressen nu og da og andre steder, hvor der er givet udtryk for, hvad man mener om Saltholmproblemet.

Det kan måske være svært nok at tage stilling, selv for planlæggerne, og at se tilstrækkelig langt frem, 20 år eller mere, når man skal tage stilling til en nordisk storlufthavn. Men det må være vor pligt — som andre, der vil være med i det — at søge mobiliseret så meget fremsyn, at vi, belært af erfaringerne inden for trafiksektoren og inden for andre sektorer, undgår fejlinvesteringer. Vi har jo i hele dette år-